

מ"ת 19837/05/17 - מדינת ישראל נגד עבד אל כרים עראר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 יוני 2017

מ"ת 19837-05-17 מדינת ישראל נ' עראר(עציר)

לפני כבוד השופטת נאווה בכור
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
המשיב

עבד אל כרים עראר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד טובי הראל בא כוח המשיב עו"ד ווליד כבוב המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום בו מיוחסות לו עבירות של **הובלה ונשיאת נשק** - על פי ס' 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - לפי ס' 275 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום - ביום **2.5.17** בשעות הערב המאוחרות הלך המשיב עם אדם נוסף בעיר ג'לג'וליה, כשהוא נושא עמו אקדח 9 מ"מ ומחסנית.

שוטרים שהלכו בסמוך - קראו לו לעצור, המשיב לא שעה לקריאתם, והשליך את הנשק לעבר מתחם בית סמוך.

שוטר הורה למשיב לעצור - אך הוא התנגד למעצרו, הניף ידיו לצדדים, עד שלבסוף הצליח השוטר לאוזקו.

בכך - מואשם המשיב כי הוביל ונשא נשק, והפריע לשוטר במילוי תפקידו.

3. עם הגשת כתב האישום - הוגשה נגד המשיב הבקשה למעצרו עד תום ההליכים שבפניי - בה נטען כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום, כי קיימת עילת מסוכנות סטטוטורית למעצרו לפי ס' 21(א)(1)(ב) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), שכן קיים יסוד סביר לחשש לסיכון בטחונו של אדם והציבור בשל חומרת העבירה ונסיבותיה.

כן קיים חשש כי המשיב ינסה לשבש הליכי משפט - כנלמד מהתנגדותו למעצרו.

עמוד 1

עוד נטען כי אין חלופה שיש בה להבטיח את מטרות המעצר, ועל כן יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום **24.5.17** הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בבסיס הבקשה, ובהמשך לעתירתו - נדחה הדיון לקבלת תסקיר מעצר.

ב"כ המבקשת לא התנגד לבקשה - אך ציין כי עמדת המבקשת נותרת למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

5. **בתסקיר המעצר מיום 20.6.17** נסקרו תולדות חייו של המשיב, היותו בן 19 המתגורר בג'לג'וליה עם משפחתו, וכי בשנה האחרונה עבד במסעדה שבבעלות אביו.

לאחר תום לימודיו נרשם ללימודי חשבונאות.

תפקודו במסגרת הלימודים והתעסוקתית תוארה כחיובית ויציבה.

אין למשיב הרשעות קודמות, ועם זאת - תלוי ועומד נגדו כתב אישום בבית המשפט לנוער בגין עבירות רכוש ואלימות (ת.פ. 28971-05-16) במסגרתו הופנה לשירות המבחן לנוער והושגה הסכמה כי יוטל עליו צו של"צ. טרם נגזר דינו.

המשיב תיאר את קשייו במעצרו, הוא שמר על איפוק וזהירות, ומיעט בביטוי רגשי.

הוא נטה להשליך האחריות למעצרו על השפעה חברתית שלילית.

במהלך השנתיים האחרונות חלה הדרדרות מתמשכת במצבו וביכולתו להציב לעצמו גבולות פנימיים, כמו גם הסלמה באופי העבירות המיוחסות לו.

רמת הסיכון להישנות מעורבות בעבירות אלימות שנלמדה נוכח היעדר הרתעה מהליך משפטי קודם וכלל נסיבותיו נקבעה **כבינונית**, בדרגת חומרה **בינונית**.

נבדקה בקשת המשיב להשתחרר לחלופת מעצר בבית משפחתו **בג'לג'וליה** בפיקוח אמו ואחותו - אך נוכח הקרבה הגיאוגרפית לסביבת מגוריו ולקשריו השוליים - צוינו אלה כבעייתיות ומגבירות סיכון במצבו.

לפיכך - הוצעה חלופה בבית סביו **בחדרה** - בפיקוח הנ"ל.

שירות המבחן התרשם כי השתיים מתאימות לשמש כמפקחות בחלופת מעצר רחוקה - למרות שהדבר יקשה על המפקחות ושגרת חייהן.

כן הומלץ על צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

6. טיעוני הצדדים

בדיון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר המעצר - שב ב"כ המבקשת על עתירתה של זו למעצר המשיב עד תום ההליכים בציינו כי:

(א) עבירות בטחון מקימות חזקת מסוכנות - שלא נסתרה, הגם שהמשיב בחור צעיר.

עומד ותלוי נגדו תיק בגין עבירות איומים, תקיפת שוטר ועבירות רכוש - ובעיצומו של הליך פלילי זה - עבר לכאורה את העבירות נושא הבקשה למעצרו, ויש בכך הסלמה בהתנהגותו.

(ב) על פי הפסיקה - עניינו של המשיב לא נמנה על המקרים החריגים בהם ניתן לשחרר לחלופה בגין עבירות נשק.

(ג) תסקיר המעצר מתאר התדרדרות בהתנהלות המשיב וביכולתו להציב לעצמו גבולות, בהשליכו את האחריות לחברה השולית בה הסתובב.

מאידך גיסא מציין ב"כ המשיב כי נוכח היותו של המשיב בגיר - צעיר, נעדר עבר פלילי, כי הוא מתעתד ללמוד, והתסקיר בעניינו מציין כי הוא בעל יכולות לתפקוד תקין ויציב ושאיפות לקדם עצמו - ניתן לשחררו לחלופת מעצר, על כי ניתן לתת בו אמון ויש בחלופת המעצר שנמצאה מתאימה כדי לאיין את מסוכנותו.

כן הפנה לפסיקה רלבנטית בנסיבות דומות של עבירות נשק אף עם עבר פלילי - שם שוחררו הנאשמים/משיבים ממעצרים.

לפיכך, עתר לשחרור המשיב לחלופה שהוצעה על ידי שירות המבחן.

7. **דין ומסקנות**

האם ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר, או שחלופת מעצר לא תסכון?

על פי פסיקת ביהמ"ש העליון - רק במקרים חריגים ניתן לאיין/להפיג מסוכנות, כשמדובר בעבירות נשק, ובצד זאת להורות על שחרור לחלופת מעצר (בש"פ 519/11 מדינת ישראל נ' הייבי, בש"פ 4997/05 קייס' נ' מדינת ישראל בש"פ 4323/17 מ"י נ' איסר סרסור).

בעניינו יש אף לבחון אם ניתן לתת אמון במשיב ואם קיימים טעמים מיוחדים כלשון ס' 22 (ב) לחוק המעצרים, על מנת לשקול אף לחילופין את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדים ותסקיר המעצר - הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וחלופת מעצר לא תסכון בעניינו.

לא התקיימו בעניינו נסיבות חריגות המצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר ואף לא שקילת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בצד המלצת שירות המבחן בתסקיר לשחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אימו ואחותו - מצוינת הידרדרות ביכולתו להציב לעצמו גבולות פנימיים, וכי חלה הסלמה באופי העבירות שהוא עובר, כאשר בעיצומו של הליך משפטי המתנהל נגדו בגין עבירות אלימות ורכוש - עבר לכאורה עבירות חמורות נושא מעצרו - הובלה ונשיאת נשק, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בהתנגדותו של המשיב למעצר יש גם התרסה כנגד גורמי אכיפת החוק באופן המלמד על היעדר מורא מהם, ולא ניתן לתת בו אמון כי יעמוד בקביעת התנאים לשחרורו/מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המלצת שירות המבחן לא מהווה טעם כזה.

גם הקביעה של שירות המבחן את הסיכון להישנות מעשי אלימות נקבעה **כבינונית**, בחומרה הנצפית **כבינונית** - מעצימה את החשש, באופן שאינו מצדיק את שחרורו.

לא ניתן להתעלם גם מחומרת העבירות המיוחסות למשיב - כשבשעת לילה, נשא אקדח ומחסנית, בעיבורה של עיר, לא שעה לקריאת שוטרים, השליך את הנשק, התנגד למעצרו - באופן המלמד על מסוכנות ממשית הנשקפת מהתנהגותו.

לא התעלמתי מגילו הצעיר של המשיב, ותכניותיו לעתיד, כמו גם ממיקומה הגיאוגרפי של החלופה - אך אין באלה כדי לאיין החשש ממסוכנותו הטבועה במעשיו.

8. סופו של דבר הנני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ז, 26/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדברים תועדו.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ז, 26/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת